

هو الله - ای سانخورده سبیل الهی شکر کن خدا را که...

عبدالبهاء عباس

اصلی فارسی

لوح رقم (135) - من آثار حضرت عبدالبهاء - مکاتیب عبدالبهاء،
جلد 8، صفحه 100

هو الله

ای خسته تیر جفا در سبیل الهی جمال قدیم در پنجه ستم هر لئیم و زنیم گرفتار گشت تو که عبد منیب هستی باید در بلایا شریک و سهم باشی لهذا قطره‌ئی از آن صهباء در کام تو ریخت تا نشئه مدام یابی و ناکام نگردی زنده شوی و آزاده سرمست گردی و تر و تازه پس گوارا باد آن طعام لذیذ و جدی حنیز یعنی تازیان‌های تر و تازه و نوشت باد آن جام عزیز یعنی صدمات بی اندازه قسم بروی و خوی او که اگر بدانی که چه خوب فرخنده و مبارکی بود آن تازیان‌ه هر آینه هر روز آرزو مینمودی و چنان اشتهای صافی پیدا مینمودی که رب زدنی میگفتی و ابیت عند ربی و هو یطعمنی و یسقین بر زبان میراندی و البهء علیک و علی کل من ابتلی فی سبیل الله و اضطهد فی محبة الله (ع ع)

ORIGINAL